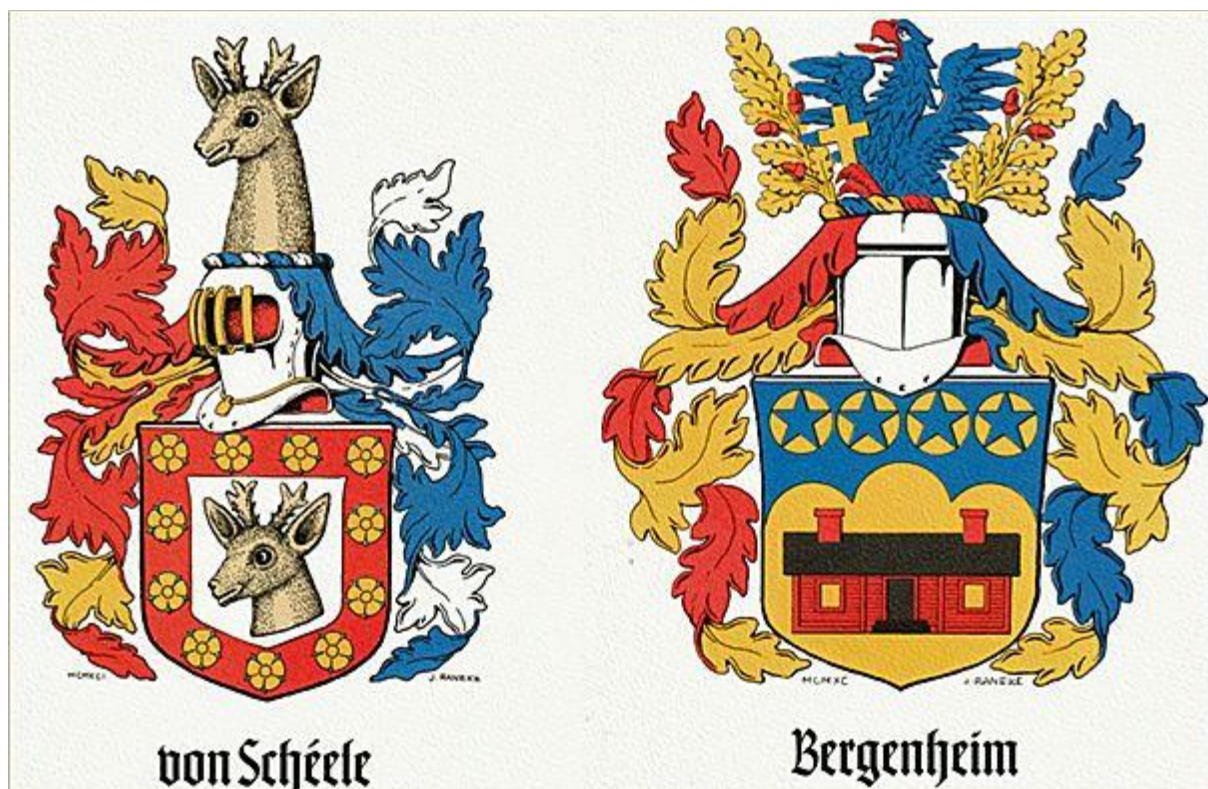

Medlemsblad för Släktföreningen von Schéele-Bergenheim

Årgång 23

Nr 1

2023

AKTUELLT FRÅN STYRELSEN

Styrelsen har nu genomfört två möten och båda har skett ”digitalt”, dvs vi har mötts via våra datorer. Genom pandemins påbud om socialt avstånd har allt fler alltmer erfarenhet av tekniken, och våra sammanträden har kunnat genomföras i en trevlig atmosfär, trots att vi inte kunnat ses ”in real life”. Vi har dock påbörjat en diskussion om att planera för ett verkligt sammanträde så att vi även kan umgås.

Genom viktiga beslut har vi genomfört en tydlig rollfördelning inom styrelsen där var och en har avgränsade uppgifter och alla vet vem som sköter vad. Det innebär också att det är tydligt vilken avrapportering som förväntas av ledamöterna vid sammanträdena.

Som framgår av sammanfattningen i detta nummer av Medlemsbladet har en analys av släktmötesenkäten genomförts. Styrelsen vill tacka alla deltagare för deras bidrag och särskilt för de olika förbättringsförslag som har lämnats in.

Arbetet med nästa släktmöte har redan påbörjats och de första undersökande kontakterna har tagits. Släktmötet avser att fokusera på Harplinge trakten. Själva förläggningen är ännu oklar, men som det ser ut just nu kan vi inte räkna med att bo i Harplinge. Arbetet med att planera och genomföra detta för föreningens centrala släktmöte leds av AnnaKarin Zetterberg (Pl.X/Fj.IX) och Per Bergenheim (Fj.X).

Styrelsen kommer att i planeringen och genomförandet av släktmötet ta hänsyn till de synpunkter som framkom genom svaren på enkäten.

Medlemsbladets redaktionsråd har fått en förändrad sammansättning till följd av att Eddy Bergenheim bett att få lämna sin post. Ny ledamot i redaktionsrådet är Tommy Räjert (Fj.XI). Han är också vårt intervjuobjekt i detta nummer.

Släktföreningen efterlyser också fotografier med namn, av våra släktingar. Vi behöver få in bilder av nu levande generationer i arbetet med att fullständiga vårt släkträd. Vi påminner också om att hålla oss uppdaterade om vigda, födslar och avlidna. Det finns möjlighet att snabbt och enkelt införa sådana uppgifter på Släktföreningens hemsida, under menyrubriken ”familjenytt”.

MEDLEMSAVGIFTEN 2023

Styrelsen anmodar härmed medlemmarna att betala sin avgift till Släktföreningen von Schéele-Bergenheim.

Medlemsavgiften är 300 kr / familj samt 200 kr för enskild medlem.

Man betalar sin medlemsavgift via sin internetbank, sin banks kuverttjänst eller genom att göra en manuell inbetalning på sitt bankkontor.

Avgiften betalas till Släktföreningen von Schéele-Bergenheim på plusgiro 81 78 37 - 8. Som meddelande anger man FÖRNAMN, EFTERNAMN, ADRESS och det ÅRTAL som medlemsavgiften avser.

/ Styrelsen

OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS

INNEHÅLL I DETTA NUMMER

I detta nummer av Medlemsbladet finns styrelsens redovisning av svaren på frågorna i enkäten om släkträffen Jönköping 2022 – kanske det ämne som intresserar de flesta. Svaren kommer också att tas med i det arbete som styrelsen utför för att nästa släkträff ska bli så bra som möjligt.

Intervjun till serien *Lär känna din släkt* fortsätter med en presentation av Tommy Räjert, (Fj.XI).

I förra Medlemsbladet nämndes att Hallands Region utannonserar fastigheter som ingått i Plönningeskolorna. En kontakt med Region Halland ledde till Christer Henrikssons minnesbok över Plönningeskolorna. Med dess hjälp och lite efterforskningar vet vi nu vilka som ägt Fjällaregården och Plönninge efter vår släkt.

Piet Scheele, ordförande i den nederländska föreningen Herr Hendrick Scheele, och hans syster Marijke berättar om släktföreningen.

Serien *Föremål med anknytning till slakten* fortsätter med ett schackspel som tillhört Anna-Marie Bergenheim, född Goës.

Slutligen diskuterar jag begreppet släkt för att inleda en serie artiklar om släktforskning.

ENKÄTEN OM SLÄKTTRÄFFEN I JÖNKÖPING 2022

Tack alla, för era enkätsvar! Vi skickade ut 24 enkäter och fick in 23 svar!

Drygt 40 % av deltagarna var ”mycket nöjda”, och nästan 60% var ”nöjda” med släktträffen. På det hela taget var vi nöjda det mesta. Frågan om utflykterna gav oss positiva återkopplingar, som till exempel att ”Adam är fantastisk”, ”otroligt kunnig” och ”han är ovärderlig”. Utflykterna uppfattades över lag som intressanta och givande, med en bra mix av guidning, busstur, föredrag, gemenskap och information. Musik- och sångunderhållningen uppskattades och vi var många som tyckte om att dansa kadrilj.

Styrelsen fick även en del att tänka på vid planeringen av vår nästa släktträff, som att söndagens busstur var alltför lång och att det var en besvikelse att vi inte fick gå in i Torpa huset. Och: vi behöver få pauser för både lunch och fika när vi gör utflykter. Flera deltagare vill ha mer tid för social samvaro. Vi uppmantras också att förbättra balansen mellan dåtid och nutid - i riktning mot nutid. Vi vill hinna klara ut hur vi är släkt med varandra! Vi behöver få tid att titta på fotoutställningen i lugn och ro. Bussresor, som uppskattas, ska var kortare och gärna guide. Vi vill ha mer ”luft” mellan de olika aktiviteterna.

Enkätsvaren i siffror

Svarsfrekvensen 23 av 24 innebär att 96% svarade!

Helhetsintrycket kan uttryckas som ”våldigt bra”, medan svarsalternativet ”mycket nöjd” markerades av drygt 40% av de svarande.

Promenaden i Jönköping tyckte 30% ”våldigt bra” om, och ca 50% ”bra”.

Släktmötesförhandlingarna, mötets formella kärna, tyckte drygt 40% var ”våldigt bra”, och övriga tyckte ”bra”.

Beträffande utflykterna ansåg 30% att de var ”mycket bra” och drygt 30% att de var ”mindre bra”.

Musikunderhållning tyckte över 40% att den var ”mycket bra” och nästan lika många tyckte den var ”bra”.

Att få dansa kadrilj tyckte nästan 70% var mycket roligt och gör gärna om, men några tyckte inte att det var roligt och vill inte göra om det.

50% tyckte att fotoutställningen var bra/rolig; och en nästan lika stor andel vill ha mer tid för att se utställningen.

Boendet: 60% våldigt bra, 30% bra och 5% mindre bra.

Det är lite av den återkoppling som enkätsvaren gett styrelsen. Tack för ert engagemang och bra återkoppling som vi kan använda i vår fortsatta planering av nästa släktträff!

/ STYRELSEN genom Ann-Sofie von Schéele (Pl.I)

LÄR KÄNNA DIN SLÄKT - TOMMY RÄJERT (FJ.XI)

På släktmötet i september 2022 deltog fler ungvuxna än jag minns från de senaste sammankomsterna. Det är så löftesrikt att märka att det finns intresse för vårt sammanhang på jorden även från våra yngre generationer.

Origami, släktforskning och AI - en häftig 24-åring

När jag stötte ihop med Tommy vid en av utställningsskärmarna i Jönköping överraskades jag av att en ung kille på egen hand och utan nära släkt på plats, hade kommit till släktmötet. Modigt och roligt! Tommy växte upp utanför Arvika, i Jössefors där det funnits pappersbruk - och därmed timmerhantering - och mycket vattenkraft.

Förkortat kan Tommys släktkedja beskrivas: Torsten och Sigrid Bergenheim (Fj.XI) var föräldrar till Valborg, som gifte sig med Sture Stålenheim. Deras dotter Ingela var gift med Leif Räjert. Deras son Niklas och hans Annika är Tommys föräldrar.

Både Tommys farfar Leif och hans far Niklas har jobbat under större delen av sina aktiva yrkesår på Jössefors vattenkraftverk, som försett pappersbruket med elektricitet. Tommy har också jobbat där under flera sommarlov. Tommys mor Annika är lågstadielärare och hon är också en skicklig väverska. Hon startade sitt företag 1988 och har haft en vävbutik i Arvika i drygt 20 år.

Redan under gymnasietiden i Karlstad hade Tommy fokuserat på IT-frågor innan han gick vidare till Chalmers tekniska högskola. Där har han studerat mjukvarufrågor på masterprogrammet "Data science and AI", vars undervisningsspråk är engelska, och där AI står för artificiell intelligens. Det syftar maskinell informationsbearbetning och i sin enklaste form är det fråga om datorer programmerade så att de ger preciserade reaktioner på bestämda frågor. Allt fler framsteg görs och maskinerna kan - idag i begränsad omfattning - även bearbeta problem med hänsyn till redan inlärd information. Målet är att maskinerna ska kunna fatta beslut utifrån både tidigare erfarenheter och växlande omständigheter. Man förstår att masterprogrammet "Data science and AI" ger goda anställningsmöjligheter. Tommys masteruppsats handlar om hur man programmerar maskiner så att de kan lära sig att kalibrera kameror med utgångspunkt från bilder som fångats med infraröd (IR) fotografering. IR-fotografering gör det möjligt att avbilda en del som ögat inte kan uppfatta. Examensarbetet har lett till Tommys anställning på SAAB Dynamics.

Hongkong ger nya kunskaper

Under 2020 studerade Tommy vid *the City University of Hong Kong*, vilket lockade till att lära sig lite mandarin och kantonesiska, båda praktiska språk för Tommy att ha med sig i framtiden. Dessa två är analytiska språk som saknar böjningsformer. Skriftspråket är också speciellt, då varje enskilt tecken har en egen betydelse och motsvarar en stavelse i det talade språket. Tommy gillar språk och har också lärt sig lite japanska. Därtill kan Tommy, förstås, svenska och engelska, och även en del spanska.

Vart vill du ta vägen med ditt liv?

”Jag tänker att några år på SAAB Dynamics är en bra bas för att fortsätta karriären, och AI är ju ett område som växer i alla utvecklingsfält. Det är dock för närvarande mycket som bromsas av både byråkrati och hemligheter - men jag tycker att fältet är oändligt intressant. Jag har ingen personlig koppling till just Linköping, men jag har det bra här med en fin lägenhet och nära till jobbet. Så, om två, tre år kan det vara dags att tänka på nästa steg. Min dröm är att ha ett jobb som huvudsakligen baseras på AI och sedan utvecklas vidare med det. Var i världen det kan komma att ske, är en öppen fråga.”

En drake som Tommy gjort i origamiteknik av ett ark papper. Foto: Tommy Räjert.

Vad gör du när du inte jobbar?

”Mycket av min fritid just nu går åt till att avsluta mitt examensjobb. Därutöver ägnar jag mig åt släktforskning, språk och origami.¹ Eftersom jag gillar att lära mig saker, så har jag ambitionen att öka min kompetens i japanska, mandarin och kantonesiska. Det är inte så lätt att hitta kurser, så jag försöker lära mig på egen hand. När det gäller origami blev jag intresserad när jag under en regnig helg vid ca 9 års ålder, letade på internet för att hitta roliga sysselsättningar. En viktig poäng med origami är att man endast arbetar med att vika pappret och varken klipper eller klistrar. Kanske är det arvet från mamma, som är så hantverksorienterad, som har varit en faktor i mitt intresse. Jag har haft mina alster på utställning och det är väl inte omöjligt jag senare fortsätter att ställa ut.”

Du kom ensam till släktmötet

”Det var Eddy Bergenheim (som är kusin med min farmor Ingela Räjert, född Stålenheim) som anmodade mig att delta vid släktmötet i samband med att vi talade i telefon. Jag ringde honom eftersom jag är intresserad av släktforskning. Intresset började när jag gick på högstadiet då jag hittade gamla fotografier från släkten Bergenheim hos farmor Ingela. Det ledde till att jag blev intresserad av släkträd.”

Tommy i Hong Kong
i november 2020.

Hur upplevde du släktmötet?

”Det var kul och annorlunda - det var roligt att se nya platser och träffa folk som man aldrig mött och som är intresserade av att prata om släkten. Eftersom min nära släkt är väldigt liten så är det också roligt att utveckla kontakten. På pappas sida har jag två kusiner, på mammas tre, men jag träffar dem väldigt sällan. Så alla nya kontakter som jag fått genom släktmötet är en ren vinst.

¹ Origami är konsten att skapa tredimensionella figurer med vikningar av papper.

Vad tänker du att släktföreningen kan bidra med?

”Kanske att vi till nästa släktmöte ska planera aktiviteter så att vi kan lära känna varandra – också över generationsgränserna. Vi som är intresserade av slakten, både de som är intresserade av människorna och de som är engagerade i släktforskning, kan lära av varandra och inspirera varandra. Om jag hade varit mer medveten när jag var liten, så hade jag kunnat fråga mina mor- och farföräldrar om historier från deras uppväxt. Så blev det inte, och det kan vara intressant att fundera tillsammans över hur man kan utveckla det intresset hos barn och unga.”

Hur kan vi som släktförening utvecklas för att möta de yngres behov?

Tommy på bergsvandring i Hong Kong.
Foto: Tommy Räjert.

”Vi skulle kunna ha en större närvaro på flera medier. Framför allt behöver hemsidan bli mer levande. Jag tror den har potential att göra betydligt mer för föreningen om den är mer aktuell och därför intressant att besöka ofta. Man kan skapa användarinteraktion och ge möjligheter att samarbeta. Föreningens Facebooksida skulle också kunna vara mer aktiverande. Det nog är det mest relevanta mediet idag. Om vi kan utöka med aktiviteter på till exempel Youtube skulle vara intressant men först måste ju hemsidan och Facebooksidan leva. Det borde finnas föredrag som vi kan lägga ut. Kanske borde vi erbjuda minikurser och diskussionsmöten om släktforskning. Med en del av hemsidan under

medlemsinloggning skulle vi kunna bygga på vårt månggrenade släktträd tillsammans. Jag tror att sådan sammanställd information om våra anor är viktigt att förmedla. Jag är ju ny i föreningen, men det pågår ju en hel del arbete med arkivering, dokumentering och släktforskning, men det arbetet är inte så lättillgängligt som det borde vara för oss övriga. Vi borde tillsammans kunna utforska olika teman i vårt släktarkiv, samarbeta kring olika intresseområden och ladda upp tidningsklipp och så vidare.”

Intervjuare: Kerstin Ljungström Zetterberg (Pl.X/Fj.IX)

FJÄLLAREGÅRDEN OCH PLÖNNINGE - EFTER BERGENHEIM OCH VON SCHÉELE

Fjällaregården ägdes av Erik Teodor Bergenheim 1854 - 1893.

När Erik Teodor Bergenheim gifte sig med Petronella Andersson 1854, fick han Fjällaregården i gåva av sin svärfar Anders Nilsson.¹ På gården fick de åtta barn innan Petronella dog. Erik Teodor gifte om sig med Johanna Westerlund och deras fem barn föddes också på Fjällaregården.

”... i maj 1893 fick jag höra, att det var tal om, att Fjällaregården skulle säljas och Bergenheims flytta till Skara. I brev från Sigrid bekräftades detta.” (...) I Fjällaregården fick jag veta, att det nu var bestämt om flyttning till Skara den 15 augusti.” Så berättar min morfar Robert von Schéele (Pl. X) i sina ”Minnen”. Han växte upp som yngste son på granngården, Plönninge, och kom att gifta sig med Fjällaregårdens nionde barn, Sigrid Bergenheim. När jag skrev om detta i förra Medlemsbladet, sökte jag fortfarande uppgifter om vilka som hade ägt Fjällaregården därefter.

Fjällaregården 1893 – 1997

Erik Teodor Bergenheim sålde Fjällaregården 1893. Köpare var lantbrukaren David Constantius Andersson (1866 – 1947) tillsammans med sin syster Petronella Andersson. Fjällaregården gick sedan i arv till Davids son Gösta Elis Andersson (1900 - 1968) som redan tidigare hade arrenderat gården av sin far. Senare kom Göstas son Sven-Åke Anderson (1931 - 1995) att ärva Fjällaregården. När Plönninge lantbruksskola 1997 behövde mer mark köpte landstinget Fjällaregården av Sven-Åke Andersons familj, sedan man tidigare hade arrenderat gården av dem i några år.

Fjällaregården och Plönninge kom därmed att få en gemensam ägare i Hallands läns landsting. Plönninge lantbruksskola drev med framgång sin Hästlinje på Fjällaregården så länge som det var möjligt för dem att ta emot elever från hela landet. Sven Åke Anderssons hustru Sonja var för övrigt anställd på Plönninge lantbruksskola från 1960 som hushållslärare och pensionerades 1998 från Naturbrukslinjen på Plönningegymnasiet.

¹ Erik Teodor Bergenheim (1823 – 1903); Petronella Andersson, (1833 – 1873); Anders Nilsson (1803 - 1881); Johanna Westerlund (1842 – 1922).

Gammalt bygge. Plönninge ägdes 1862–1907 av familjen von Schéele som byggde huvudbyggnaden som ännu står kvar – här med Christer Henriksson på trappan. *Bild: Andreas Apell, Hallandsposten.*

Plönninge ägdes av von Schéele 1862 - 1907.

Herman von Schéele köpte Plönninge 1862 av löjtnant Fredrik Gyllenhammar. Herman och hans hustru Henriette hade redan fyra barn när de anlände och på Plönninge föddes ytterligare sju barn. 1875 dog Herman och hans äldste son Henri von Schéele arrenderade gården av sin mor Henriette. Efter moderns död kom syskonen 1903 överens om att sälja gården till Henri. ”*vi ansågo nog allmänt, att priset för våra andelar borde hållas i underkant*” skrev hans yngste bror, sedermera rektorn Robert von Schéele i sina Minnen. I överenskommelsen ingick att Henri fick sälja Plönninge och om gården då inbringade mer än ett överenskommet belopp, så skulle överskottet fördelas mellan syskonen. Syskonen insåg att Henri i längden inte skulle orka med bördan och Plönninge såldes år 1907.

Plönninge 1907 - 1938?

1906 reste Henris yngste bror Robert till Plönninge ”*och hjälpte Henri under en vecka med räkenskaper och skrivelser. Några dagar förut hade han och Alin fått sitt sjunde och sista barn, Herman. Henri kände sig trött och dålig samt yttrade tvivel på, att han någon längre tid till skulle orka att sköta Plönninge. En från Amerika hemkommen hallänning hade anmält sig såsom mycket angelägen spekulant på Plönninge. Kontant betalning! Men Henri hade sagt sig i det*

längsta vilja behålla egendomen.” Året efter köpte dock USA-resenären August Kristensson (1871 – 1941) Plönninge. Han verkade på gården till och med 1938.² August Kristensson sålde då Plönninge till Hallands Landsting. Eftersom krigets följder hindrade landstinget från att genomföra sina byggnadsplaner för lantmannaskolan, kunde August Kristensson bo kvar på ägorna till sin död.

Plönningeskolorna 1938 - 2016

I Halland vände sig Katrinebergs folkhögskola, som hade grundats 1873 i Påarp, till de självägande böndernas söner. Folkhögskolan, som finns kvar idag, flyttade 1878 till Katrineberg i Vessigebro, varifrån skolan fick sitt nuvarande namn. Folkhögskolan var samtidigt en lantmannaskola. Trots lokalt motstånd startade skolan redan 1898 också en sommarkurs för kvinnor. 1908 började man regelbundet med husmoderskurser med undervisning i matlagning och födoämneslära. 1912 kungjorde Lantbruksstyrelsen att lanthushållsskolor skulle inrättas och 1914 började Hallands läns lanthushållsskola på Katrineberg. År 1927 inrättade folkhögskolan även en läsårskurs för kvinnliga deltagare. Fram till mitten av 1900-talet var folkhögskolan, i likhet flera andra folkhögskolor i Sverige, samtidigt således en lantmanna- och lanthushållsskola.

”Under 1930-talet ökade undan för undan elevantalet vid de tre ungdomsskolorna på Katrineberg,” skrev Bror Wallentin, född 1903 och Plönninges (egentligen ”Hallands läns Lantbruksskola i Harplinge”) förste rektor, efter att tidigare ha varit rektor vid lantmannaskolan Katrineberg sedan 1942.

Styrelsen för de tre skolorna i Katrineberg tillsatte 1936, tillsammans med Hushållningssällskapet, en kommitté för att utreda skolornas framtid. Landstinget ställde sig i princip positiv när arbetet redovisades året därpå men krävde en mer noggrann utredning i vilken även landstingets egna ledamöter deltog. Landstinget beslöt att både lanthushålls- och lantmannaskolan skulle skiljas från folkhögskolan och 1938 beslöt man att inköpa Plönninge för de senare skolorna.

Bror Wallentin påpekar att just Plönninge hade ett mejeri och att Henri von Schéele i tryckt form hade delat utfordringsråd till sina mjölkleverantörer. Wallentin nämner att Henri von Schéele -

² Namn och levnadsdata för gårdarnas ägare efter släkterna Bergenheim och von Schéele har jag fått av släktforskaren Jörgen Tisell.

På Plönninge utvanns biogas av kornas gödsel. (Bild: Hallands Nyheter)

”samlade intresserade lantbrukare från trakten till diskussion om aktuella jordbruksspörsmål. Han mottog också praktikelever från olika håll i Halland. Det är verkligen intressant att lägga märke till att det jordbruk som blev förläggingsplats för den nya lantbruksskolan, redan tidigare gett impulser till jordbruket utveckling i Halland.”

Landstinget ägde således Plönninge från 1938 men krigsutbrottet 1939 tvingade dem att senarelägga hela projektet. Under tiden köpte Landstinget flera kringliggande gårdar vilka gränsade till Plönninge. Lantmannaskolan på Plönninge började byggas på våren 1946 och från och med vinterkursen 1947 – 1948 flyttade lantmannaskolan från Katrineberg till Plönninge. På hösten 1950 överfördes även lantbruksskolan.

Skolan drev under de första decennierna en vinterkurs, en fortsättningskurs, och från mitten av 60-talet en maskinskötarkurs och flera korta kurser anordnade av både Hushållningssällskapet och Lantbruksnämnden. 1963 omorganiserades lantbruksutbildningen varvid lantmannaskolorna blev lantbruksskolor. Med början 1967 förlades en förberedande kurs för agronomie studerande, i regi av lantbrukshögskolan och lantbruksstyrelsen, till Plönningeskolan.

Fjällargården från luften. (Bild: Eniro)

Fjällaregården ingår i Plönningeskolorna 1997 - 2018

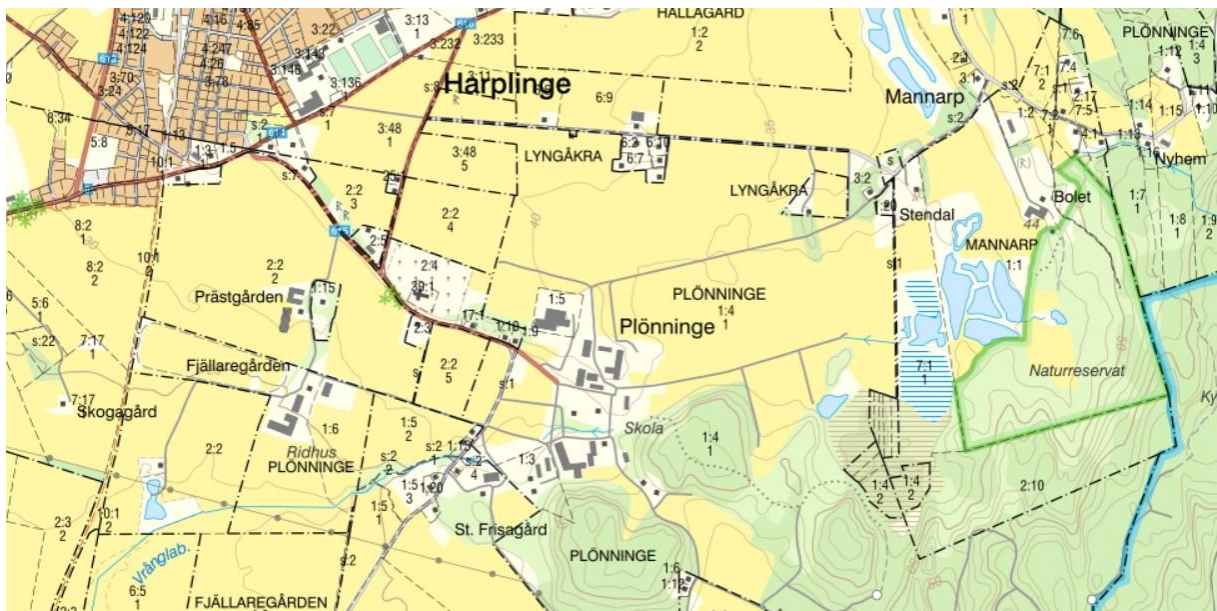
Hästutbildningen på Plönninge var från början inriktad på arbetshästar för jordbruket. Men efterhand förekom färre hästar i arbetet på jordbruken. Traktorer kom att ersätta arbetshästarna: Under perioden ökade antalet traktorer i landet från 400 år 1918 till 10 000 i slutet 30-talet. Samtidigt växte hästsporten i betydelse och 1988 startade Plönninge en 10 veckors hästskötareutbildning. Travhästkörning tillkom. För ändamålet hyrde skolan in sig i andra anläggningar, bland annat Fjällaregården. Gymnasieutbildningen fick en treårig hästgren 1991. 1997 behövde Plönninge en modern hästanläggning och Hallands landsting köpte då in Fjällaregården, som rustades med ridhus och stall.

Vid 2011 års gymnasiereform försvann det så kallade riksintaget, som hade gynnat hästutbildningen på Plönninge. Hushållsskolan blev en ”specialkurs inom konsumentutbildning” och skogsbruksskolan blev en tvåårig skogsbrukslinje i den nya gymnasieskolan. 1999 bytte skolan namn till Plönninge Gymnasiet.

I en parallell förändring startade Varbergs kommun 1984 en trädgårdslinje och en floristutbildning förlagda till Munkagårdsgymnasiet. I flera kommuner fanns det vid denna tid en gymnasieinriktning som kallades Jord-Skog-Trädgård. 1986 initierade också Varberg sin jordbruksutbildning. Dessa inriktningar blev 1989 tre-åriga Naturbruksgymnasier. 1997 öppnade Varberg även en djurvårdsutbildning.

År 2003 bildade kommunerna och landstinget i Halland ett kommunalförbund, kallat Region Halland. Därmed hamnade både Plönninge och Munkagård under samma huvudman och från 2005 fick de också en gemensam ledningsorganisation benämnd "Naturbruk Halland". Till följd av allt färre sökande avslutades jordbruksutbildningen på Plönninge 2007.

Under åren 2014 – 2016 slog Region Halland ihop sina två naturbruksgymnasier till en skola, med ledningen placerad på Munkagård. Årskullarna minskade och allt fler ur denna krympande grupp med potentiella elever valde att studera på högskoleförberedande gymnasielinjer. Det märktes på båda skolorna. Naturbrukslinjer har höga driftskostnader och Region Halland kunde i längden inte försörja två naturbruksskolor på olika orter. Plönninge, som hade det äldsta och största, det vill säga det ekonomiskt mest betungande, fastighetsbeståndet, lades ned 2016.

Fastigheterna idag med sina aktuella beteckningar.

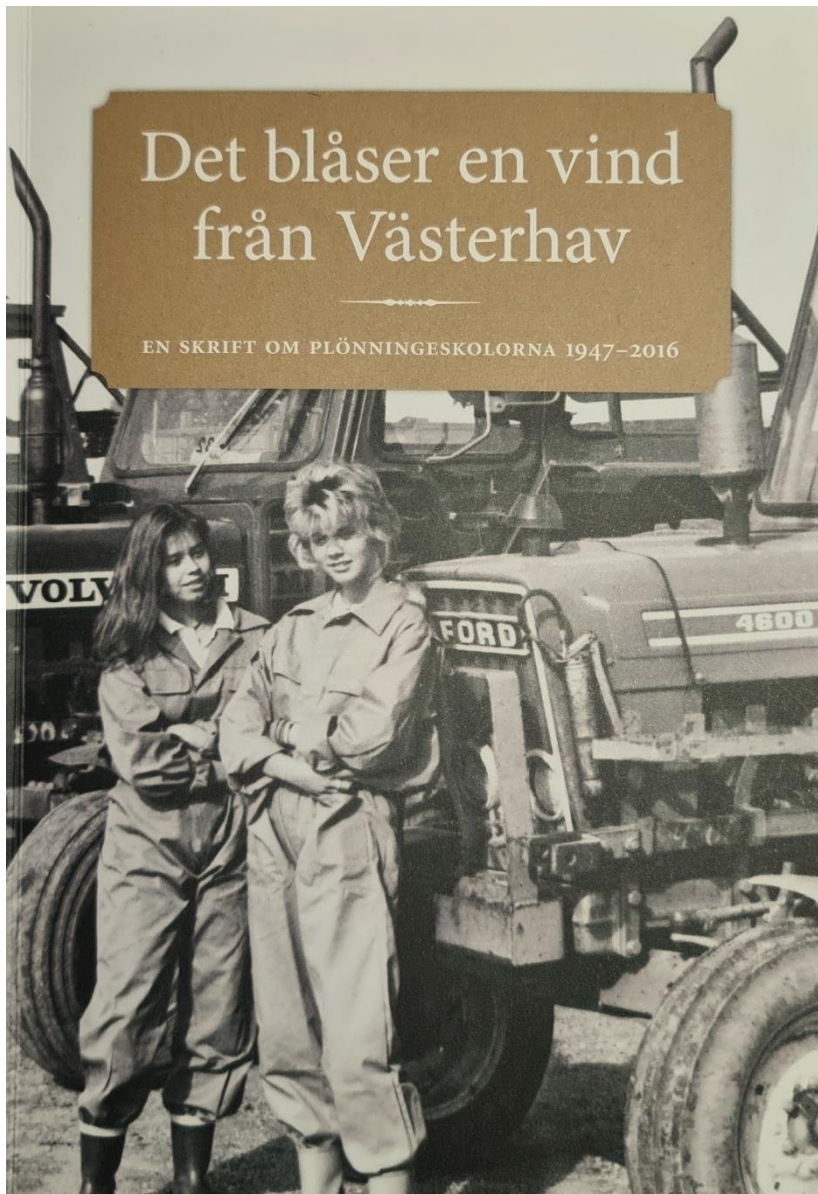
Fjällaregården från 2018

Region Halland sålde i juni 2017 en del mark omkring och inklusive Fjällaregården till Halmstads kommun, vars intresse i detta område var att säkra mark för sin vattentäkt. Fjällaregården behövdes dock inte för det ändamålet och Halmstad kommun sålde i februari 2018 gården till tävlingsryttaren Niklas Arvidsson. Han och hans familj har sedan dess rustat och renoverat Fjällaregården med syftet att skapa ett av landets modernaste hästcenter, där både enskilda och grupper kan träna, utbildas och tävla. Stallet rymmer 35 hästar. Det finns möjlighet för träning och tävling på flera olika underlag, som

gräs, fibersand, vanlig grusbana och en mängd olika vattengravar och naturhinder. I familjen finns även yngre medlemmar med aktivt intresse för hästsport, varför Fjällaregårdens framtid tycks vara utstakad.

Plönninge efter skolans nedläggning 2016

Framtiden för Plönninge är ännu oklar. Som framgick i det förra numret av Medlemsbladet (nr 4, 2022) är fastigheterna utannonserade till försäljning.

Artikelns uppgifter om skolverksamheten är hämtade från: Henriksson, Christer (red.), *Det blåser en vind från Västerhav: En skrift om Plönningeskolorna 1947-2016*, Region Halland, Halmstad, 2016.

Boken - som innehåller berättelser om och från Plönningeskolorna - kan beställas från Region Halland.

/ Olle-Petter Melin, (Pl.X/Fj.IX)

DEN NEDERLÄNDSKA SLÄKTFÖRENINGEN HERR HENDRICK SCHEELE

Piet Scheele (född 1945), och hans syster Marijke (född 1943) besökte vårt släktmöte i Jönköping 2022. Piet bor med sin fru Els i Heemstede, intill Haarlem, väster om Amsterdam, har berättat följande för mig om den nederländska släktföreningen, i vilken han är ordförande.

Den nederländska släkten bildade föreningen "Familjevereniging Mr Hendrick Scheele" 1983. Flertalet medlemmar härstammar från denne förfader, som sannolikhet härstammade från nordöstra Tyskland (Pommern/Mecklenburg) och allra troligast från ön Rügen.

Släktföreningen Mr. Hendrick Scheele använder detta vapen, som bars av den svenske riksamiralen Joachim Scheel (död 1606). Hans bror Johannes Scheele förmodas vara far till Mr. Hendrick Scheele.

"En hind i silver på en röd sköld; i munnen håller hinden en grön stjälk med två gröna blad."

år någon annanstans i Nederländerna. Föreningens hemsida - skriven på nederländska - finns på adressen familjevereniging-mrhendrickscheele.nl.

Från föreningens start har man ägnat sig åt att samla och kartlägga medlemmarnas genealogiska information. Resultatet ledde 1996 till boken "De Geslachten Scheele" (*Scheele släkten*). År 2018 gav man ut en uppdaterad version. I boken återges släktredovisningar och berättelser om släktingar.

Föreningens syfte är att förena bärarna av namnen Scheele, Scheelen, Scheel, Schele och Schel utifrån historiskt dokumenterade anor.¹ För närvarande fortsätter arbetet med nya undersökningar.

Föreningen ordnar släktträffar och ger ut ett medlemsblad med titeln "De Cronijck" ("krönikan"). Föreningens ambition är att hålla minst ett släktmöte varje år, inklusive sin föreningsstämma. Ett år i Zeeland (där de flesta Scheele bor); och vartannat

¹ "Het boek wil een impressie zijn van de verbondenheid van de dragers van de naam Scheele, Scheelen, Scheel, Schele of Schel met hun voorgeslacht, waarvan in akten, brieven en oorkonden gewag wordt gemaakt."

Föreningen har idag 150 medlemmar. Alla med namnet Scheele, eller någon variant av namnet - eller vars mor bar namnet – kan bli medlem för 20 € per år.

Hur släkten Scheele kom till Nederländerna

Forskare menar att Hendrick Scheele verkade som fältläkare i en legosoldatarmé som leddes av den tyske greven Filip of Hohenlohe-Neuenstein när denne stred för prins Moritz av Oranien i det 80-åriga nederländska frihetskriget.²

Herr Hendricks eget ursprung är inte med säkerhet klarlagt. Det finns anledning att anta att han härstammade från området omkring Stralsund. Stralsund var vid denna tid en viktig hamnstad i Östersjön med vilken orterna i Zeeland (i nuvarande sydvästra Nederländerna) hade fasta handelsförbindelser. Den tyska forskningen antar, utifrån genealogin, att Hendrick Scheeles släkt härstammade från staden Tribsees, tre mil från Stralsund i hertigdömet Pommern. Denna släktkedja ännu inte är helt säkerställd, men den nederländska föreningen räknar sina anor från 1555.

Hendricks efterkommande fortsatte att leva i Zeeland och i den holländska delen av Flandern. Omkring 1700 urskiljer sig fyra anor, nämligen Hendrik, Jan, Jacob, och Cornelis Scheele. Alla undersökningar av kommunala arkiv och kyrkoböcker visar att så gott som samtliga de nederländska Scheeleättlingarna stammar från någon av dessa fyra herrar. Släktföreningen har också fastställt att ättlingarnas antal är omkring 1100. Av dessa är drygt 100 medlemmar i föreningen, och föreningen har kartlagt deras antavlor.

Tillhör nederländarna och svenskarna samma Scheelesläkt?

För att undersöka om de svenska och nederländska Scheelefamiljerna är släkt har Piet Scheele låtit genomföra en DNA utredning med sitt DNA och ett prov från Henrik von Schéele (Pl.X/Fj.IX). Resultatet har visat att Piet och Henrik inte är besläktade. Nu avgör inte ett enskilt prov på enbart två personer frågan om huruvida nederländarna och svenskarna med samma familjenamn hör till samma släkt eller inte. Eventuella framtida undersökningar på andra familjemedlemmar kan komma att ge ett annat resultat. För närvarande är dock inga sådana prov planerade.

/Olle-Petter Melin (Pl. X/Fj. IX)

² Kriget avslutades den 30 januari 1648 med i fördraget i Münster, vilket var en del i den Westfaliska freden som samtidigt avslutade det Trettioåriga kriget. Samtidigt övergick Tribsees, Rügen, samt orter som Stralsund och Greifswald till det Svenska Pommern, som tillhörde Sverige intill Wienkongressen 1815 då de fördes till Preussen. Svenska Pommerns historia handlar mycket om strider och armod.

ETT NOSTALGISKT ARVEGODS: ANNA-MARIA GOËS SCHACKSPEL

Erik Nissen (Fj.VI) äger ett schackspel som kommer från släktgrenen Fjällaregården VI. Det ska ha tillhört Eriks morfarsmor, Anna Maria Goës, som gifte sig med Victor Bergenheim (Fj.VI) i Kalifornien 1890. De fick fem barn. Av dessa var Eric äldst och han gifte sig med Maja (född Thulin).¹ Deras andra (av tre) barn, Gertrud Bergenheim, gifte sig med Hans-Erik Nissen. De är föräldrar till fyra söner, av vilka Ingmar och Erik Nissen, båda har bidragit till Medlemsbladet de senaste åren.

När Erik Nissen var i tonåren fick han det här avbildade spelbrädet och lådan med schackpjäserna ”av kära mormor Maja och morfar Eric Bergenheim och jag har sparat det sedan dess. Några av pjäserna är trasiga och på baksidan av schackbrädet finns det också ett bräde för rävspel. Schackpjäserna ligger i en liten enkel, men fin gammal trälåda med slitet blått papper inuti – det tyder på att det har använts flitigt.”

Spelets pjäser uppställda på brädet, med de trasiga vid sidan om. En av "bönderna" som ser beväpnad ut, står bredbent och självsäker.

¹ Victor Bergenheim (1866 – 1927); Anna Maria (född Goës, 1867 – 1960); Erik Bergenheim (1891 - 1993); Maria (Maja) (född Thulin, 1888 - 1988) Gertrud Nissen (född Bergenheim, 1924 – 1993); Hans Erik Nissen (1925 - 2019)

Den vita damen bär öppen krona och drottningsspira.

Lådan för pjäserna har handtag och låsbleck av ben.

Lådan är fodrad med blått papper.

Rubaiyat nr LXI

af Omar Khayyam (1048 – 1131).

” Som på ett schackbord, rutadt dag och natt,
oss Ödet har på lek till pjäser satt
och flyttar hit och dit, gör schack och matt,
och lägger bort oss, som det oss tog fatt. ”

Edward Fitz Gerald's tolkning i svensk
dräkt af A. G. Damm. - Ord och Bild,
1910, sid 398.

Schack, som spelades redan på 600-talet efter vår tideräkning i Indien, spreds i världen via de centralasiatiska handelsvägarna. Spelets västliga resa gick via perserna och de nordafrikanska araberna, och med den islamska expansionen fördes spelet till Spanien. Även vikingarna fick genom sina resor i öster kontakt med brädspelet. Sedan spreds spelet vidare över kontinenten. Den moderna

Den vita kungapjäsen i närbild.

versionen av schack fick sin utformning under den europeiska medeltiden. Spelets mål och taktik bevarades medan våra maktstrukturer kom att påverka spelpjäsernas beteckningar. Det var härskarna som först använde brädspelen för tidsfördriv och strategiträning. Schackspelen har därefter spridits i olika folklager och ständigt ökat i popularitet. Idag kan man spela med vanliga fysiska pjäser, elektroniska pjäser på ett bräde som är kopplat till en dator eller med virtuella pjäser på datorskärmens digitala bräde. Hur man än spelar schack övar man sig i att förtänksamt och försiktigt överblicka helheten innan man fattar oåterkalleliga beslut. Förnuftet var grunden för industrisamhället och påverkade den borgerliga livsstilen. Ett schackspel utställt i hemmet signalerade då och än idag en viss utvecklingsambition.

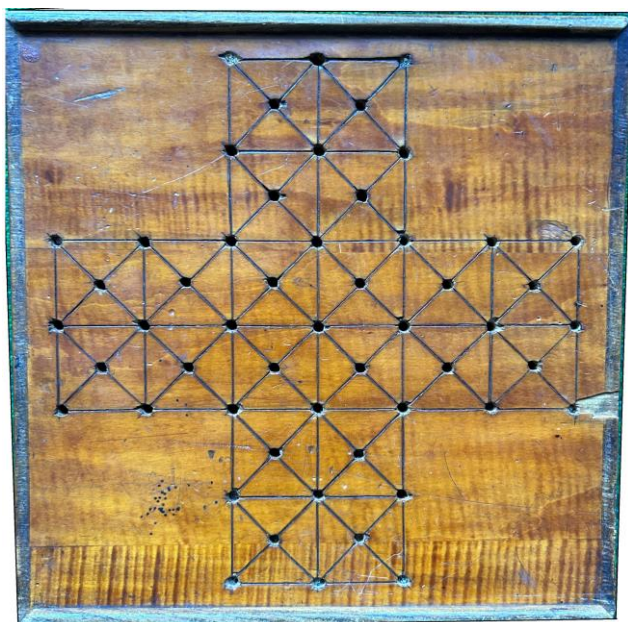

De förgyllda, sannolikt "vita" pjäserna, här torn, drottning och kung. Den senare bär rustning och fotsid kappa, och hjälm - eller turban? *Samtliga foton av schackspelen har tagits av Erik Nissen.*

Själva de fysiska spelpjäserna har formats i många olika material. Idag är det huvudsakligen fråga om massproduktion i trä och pjäsernas utformning är standardiserad. Ursprungligen har pjäserna varit handtillverkade och många uppsättningar har burit hantverkets särprägel. Sedan det blev mer allmänt att spela schack under 1800-talet har spelets figurer, särskilt i tävlingsammanhang – standardiserats.

På 1700- och 1800-talet tillverkade bordsmakare och svarvare även mindre

föremål som skedar, pipor, skaft, radband, helgonbilder, dosor för snus och tobak, handtag till speglar, borstar och kammar och spelpjäser. Parallellt verkade gjuterier som bland annat gjöt ljusstakar och även stöpte spelpjäser. Efter första världskriget ökade intresset för schack i både Europa och USA, vilket ledde till producenter som specialiserade sig på schackpjäser, schackbrädor och förvaringslådor. När de organiserade schacktävlingarna blev etablerades ställde de krav på enhetliga pjäser och brädor. Standarduppsättning för internationella spel etablerades vid 1800-talets mitt och heter "Staunton" efter en då känd spelare.

Spelbrädet är två sidigt, med möjlighet att spela både Rävspel, Solitär, Dam eller Schack.

Anna Maria Goës schacklåda.

Då, liksom idag, tillverkas fortfarande ett fåtal individuellt formade uppsättningar. Det spel som tillhört Anna Maria Goës har pjäser som är gjutna i en metallegering. Hälften av dem är metallgrå medan den andra hälften bär en påmålad förgyllning. Spelpjäserna är omärkta. Figurerna har ett medeltida utseende. Till skillnad från tennsoldater, som ofta är något tillplattade, är dessa pjäser rundformade. Sådana figurer tillverkades sedan mitten av 1800-talet i största omfattning i Tyskland, men även i Sverige. Utmärkande för Goës spelpjäser är att överklassfigurerna – kungen, drottning, löparen, torn och springare, står på pelare, en ovanlig egenhet som gör dem något topptunga och ostadiga. "Bönderna" – eller snarare soldaterna - bär huvudbonader och står stolt beredda till närstrid. Det är inte lätt att utifrån pjäsernas klädedräkter och attribut entydigt tolka

spelets tema – är det protestanter och katoliker från 30-åriga kriget? Är det korsriddare och saracener?

Vi inte vet när eller var Anna Maria Goës schackpjäser är inköpta, och vi vet inte heller var de är tillverkade. Det tycks mest sannolikt att de tillverkats på 1800-talet, troligen i Tyskland. Huruvida Anna Maria och Victor spelade schack är inte något som Erik känner till. På familjefotografiet som ligger på Släktföreningens websida syns inte spelet eller dess låda. Erik själv är inte någon hängiven spelare, men för honom är spelet främst ett minne av hans morföräldrar. / Olle-Petter Melin (Pl. X/Fj. IX)

ANMÄL ADRESSÄNDRING TILL SLÄKTFÖRENINGEN!

Om vi har fel adress i vårt medlemsregister kommer ditt exemplar av Medlemsbladet inte fram till dig. – I stället det skickas tillbaka till föreningen. Då utför vi ett detektivarbete för att först undersöka om posten eventuellt har slarvat – vilket händer – eller om vi råkar ha en gammal adress i medlemsregistret.

Utskicket av Medlemsbladet adresseras med hjälp av medlemsregistret. Vi är beroende av att ha din korrekta adress i vårt register! Meddela släktföreningen din nya adress! Uppgifterna sänds till Ann-Sofie von Schéele, Fridhemsgatan 48, 112 40 Stockholm, eller asvscheele@gmail.com

Av detta skäl begär vi nu att man meddelar sin adress när man betalar medlemsavgiften.

Rätt adresserad posten bör nå fram till mottagaren.

När du flyttar så ska du:

1. Göra en flyttanmälan hos Skatteverket (kan göras på nätet). En flyttanmälan är en skyldighet om du är folkbokförd i Sverige. Skatteverket vidarebefordrar dock inte din nya adress. Skatteverket ordnar inte heller så att din post med din förra adress blir eftersänd till din nya adress.
2. anmäla din nya adress till Svensk Adressändring och samtidigt begära eftersändning av din post. (<https://www.adressandring.se>).
3. anmäla din nya adress till släktföreningen, asvscheele@gmail.com.

NY REDAKTÖR SÖKES! Jag, Olle-Petter Melin, kan inte kan vara Medlemsbladets redaktör efter nästa släkthemöte. Släktföreningen söker därför en efterträdare. Anmälan ställs till Hans Bergenheim! (Kontaktvägar på sista sidan)

HUR ÄR VI SLÄKT?

Sedan jag började arbetet med Medlemsbladet har flera frågor om släkt och släktforskning dykt upp i mitt huvud och pockat på svar. Frågorna kan komma att bli en serie texter där de och möjliga svar diskuteras. Jag börjar med rubrikens fråga, som är en sammanfattning av olika frågor som jag mött under samma tid. Exempel är en undran: ”Kan jag vara medlem i släktföreningen när jag varken heter Bergenheim eller von Schéele?” Ett annat ärende är: ”Är von Schéele och Bergenheim släkt?” Många önskar också att föreningen hjälper oss att reda ut våra släktförhållanden, till exempel på släkstmötet. Det ska vi försöka göra, men våra inbördes släktförhållanden är lättare att konkretisera på våra släkstmöten. I denna text hoppas jag beskriva de inledande frågornas bakgrund och försöka ge några svar.

Vad betyder begreppet ”släkt”?

I grunden är ordet ”släkt” både enkelt och svårt. I Nordisk Familjeboks ”Uggleupplaga”, som kom ut 1904–1926, läser man: ”*Släkt, sammanfattningen af alla de personer, som genom härstamning äro förbundna med varandra.*” Det verkar enkelt. Den som läser artiklarna ”Släkt” och ”Familj” i Wikipedia får en aning om hur svårt det är att bestämma begreppet släkt. Av artikeln ”släkt” framgår – exempelvis - hur olika föreställning om släkt det finns i olika kulturer. Man kanske inte skiljer på kusin och syskon, eller så använder man olika kusinbegrepp för farbrors barn, fasters barn, mosters barn och morbrors barn. Ur artikeln saxar jag innehållet i följande tabell, som, bland annat, klargör hur olika ord för kusiner och så vidare termer förhåller sig till varandra inom Sverige.

Generation	Benämning	Alternativ benämning	Gotländska	Norra Norrland, bl. a. i Tornedalen	Finlandssvenska	Blekinge, Skåne och Halland
1:a generation	Enäggstvilling annat syskon (bror om det är en man, syster om det är en kvinna) eller halvsyskon (om bara den ena föräldern är gemensam)					
2:a generation	Kusin	Tvåmänning				
3:e generation	Syssling	Tremänning	A-kusin	Andrakusin	Småkusin	Nästkusin
4:e generation	Brylling	Fyrmänning	B-kusin	Tredjekusin	Syssling	
5:e generation	Pyssling	Femmänning	C-kusin	Fjärdekusin	Pyssling	
6:e generation	Trassling	Sexmänning	D-kusin	Femtekusin	Brylling	

I grunden menar vi nog att vi släktingar har gemensamma anmodrar och/eller anfäder. Men vi inkluderar ofta även de som gift sig med våra föräldrars (farföräldrars, morföräldrars, och så vidare) syskon eftersom deras barn kommer

att ingå i vår släkt, då de har med oss gemensamma anfäder/anmödrar. Underförstått i dessa begrepp är ett genetiskt släktskap, dvs man borde kunna göra en släktutredning med DNA analyser.

Men är vi enbart släkt på ett genetiskt plan? Enligt vår lagstiftning blir den som adopterats rättsligt sett barn till adoptionsföräldern. All rättsverkan som bygger på släktskap mellan barn och förälder ska tillämpas på den som har adopterats och hans eller hennes adoptivförälder. (Föräldrabalken, 4 kapitlet, § 21). De rättsliga banden till tidigare föräldrar upphör att gälla. En följd är adopterade personer självklart respekteras som medlemmar i vår släktförening. Historiskt i Sverige tycks det varit vanligast med så kallad närståendeadoption, dvs den adopterade och adoptionsföräldern är släkt.¹ Men vilket adoptionsförhållande som är vanligast kan ha förändrats efter 1960-talet när Sverige och andra länder tillät internationella adoptioner. Jag tycker det vore snävt att i dessa fall låta begreppet släkt begränsas till genetiska relationer. Motsatsvis kan den som är adopterad vilja finna sin genetiska släkt och måste få välja sitt familjebegrepp.

Begreppet släkt är alltså sammansatt. Håller man sig till arkiv och kyrkoböcker kan det vara lätt. Det kan bli mer invecklat med DNA-analyser. Exempelvis kan en man ha åtagit sig ett faderskap trots vetskap om att barnet inte är hans. En annan man vet inte att det barn han fostrat har en annan biologisk fader. Ett faderskap kan dessutom ha fastställts i domstol, med eller utan stöd av DNA. Hur tillämpar vi släkt begreppet på dem? Ska det bygga på deras egen uppfattning eller på DNA?

Ättlingar till Erik Theodor Bergenheim och Herman von Schéele

I vår släktförening är man är ättling till endera Herman von Schéele, eller till Erik Theodor Bergenheim.² Man kan även vara partner till sådan ättling, och ens barn blir ättlingar i slakten. Några av oss är ättlingar till både Herman och Theodor, eftersom tre av Theodors barn gifte sig med tre av Hermans barn: Therése Bergenheim (Fj.II) & Richard von Schéele (Pl.II) g. 1887
Minnie von Schéele (Pl.III) & Gottfrid Bergenheim (Fj.IV) g. 1887
Sigrid Bergenheim (Fj.IX) & Robert von Schéele (Pl.X) g. 1900

¹ Som släktforskare bör man inse att man kan stöta på äldre och glömda, slarviga eller icke-dokumenterade adoptioner som kan bli hinder i arbetet. Liksom att man kan komma att upptäcka "snedsprång" i släktens historia. En realist accepterar att inte alla fäder avlat varje barn de försörjt.

² Herman von Schéele (1823–1875) gift med Henriette, (född Nordenstedt, 1835–1902), Erik Theodor Bergenheim (1823–1903) gift (1) med Petronella (född Andersdotter, 1833–1873), och gift (2) med Hanna (född Westerlund (1842–1922).

Därmed blir några av både Erik Theodors och Herman von Schéeles barnbarn kusiner både på sin mors och sin fars sida.

Några av oss i släktföreningen är också ättlingar till Herman von Schéeles och Erik Bergenheims granne, kyrkoherden Lars Westerlund. Två av hans och hans hustru Elis' sju barn – Erik och Hanna – gifte sig i familjen Bergenheim, och därför hör Lars och Elis Westerlund till våra anor.³ Erik Westerlund gifte sig med Euphrosyne (Fj.I) och hans syster Hanna Westerlund blev Erik Theodors andra hustru. Eftersom Hanna och Erik Westerlund var syskon, är det svårt att beskriva släktförhållandet mellan Eriks och Euphrosynes (Fj.I) barn å ena sidan och Hannas barn (Fj.IX – FJ.XIII) å det andra. De förstnämnda är ET:s barnbarn och samtidigt är också de kusiner med ET:s barn i hans andra äktenskap.

Men, Erik Theodor Bergenheim och Herman von Schéele var faktiskt släkt!

Släktföreningens regel att man ska vara ättling till Herman von Schéele eller Erik Theodor Bergenheim begränsar medlemmar till de som har någon av dessa män – eller båda - bland sina förfäder. Och de som har någon av dessa två herrar bland sina anor, är också, om än ”på långt håll”, ändå släkt. Adam von Schéele (Pl.X/Fj.IX) har med sin utredning visat att Herman von Schéele och Erik Theodor Bergenheim var besläktade.⁴ Dessa två herrar hade nämligen en gemensam anfader i Erik Jonasson (1483–1588), kyrkoherde (i Älvdal, Värmland) och hans hustru Ingeborg Arvidsdotter (ca 1520 – ca 1566). Dessa våra förfäder levde alltså 7 – 9 generationer före Herman och Erik Theodor. Detta innebär att jag har ställt frågan fel i rubriken. Den borde kanske ha formulerats: ”Hur är vi i släktföreningen INTE släkt?”

Kan jag vara medlem fastän jag inte heter Bergenheim eller von Schéele?

Regeln (som finns i vår släktförenings stadgar) klargör att huvudgrunden för att vara medlem är man är ättling till endera Herman von Schéele eller till Theodor Bergenheim – eller är partner till sådan ättling. Rätten till medlemskap i släktföreningen är således helt oberoende av vårt familjenamn. En sådan regel hade ju inte bara varit väldigt otidsenlig; - de flesta av oss hade inte accepterat den.

³ Lars Westerlund (1804–1876); Elis Westerlund (född Lindborg, 1810–1890). Erik Westerlund (1840–1900) gift med Euphrosyne Bergenheim (1856–1929) (Fj.I).

⁴ Adam skrev om detta i Medlemsbladet 1991, nr 1; och artikeln trycktes om i Medlemsbladet 2022, nr 2.

Frågan hänger ihop med att hos oss är det mannens släktnamnet som överförs mellan generationerna. Om man läser att ”en ätt har dött ut på svärdssidan” gäller det oftast adeln, eftersom det enligt riddarhusets stadgar bara är de manliga medlemmarna som för släktens namn vidare. I Spanien har man dubbla efternamn, ett namn efter sin mor och ett efter sin far. Båda föräldrarnas familjer har samma värde och både män och kvinnor bär sina efternamn livet igenom. Det visar att hur vi betraktar släkt är en fråga om valbara traditioner, och det har inte att göra med sanning eller rätt. Det är hur vi väljer att se på begreppet släkt. Ser vi bara till det manliga efternamnet utesluter vi kvinnorna. Ser vi främst till relationerna och ansvaret för varandra kan vi välja ett inkluderande synsätt. När släktföreningen valde begreppet ”ättlingar” i stadgarna omfattade man både kvinnor och män, liksom rätten för ättings partner att vara medlem.

Medlemskap i släktföreningen bygger inte på snobbism eller högfärdighet. Jordägarna Erik Theodor och Herman levde tveklöst fortfarande i ett klassamhälle och uppfattade sig kanske som förmer, men det är föreningens uppgift, i ett samhälle där vi alla är lika i värde och rättigheter, att främja samhörigheten mellan medlemmarna. Alla Erik Theodors och Hermans ättlingar - oavsett efternamn - är välkomna som medlemmar i föreningen!

/Olle-Petter Melin (Pl. X/Fj. IX)

KONTAKTUPPGIFTER

Styrelsen:

Hans Bergenheim (Fj.X): Norra Liden 7, 411 18 Göteborg, 0702 686710, hans_bergenheim@telia.com (*Obs, 1 st "understreck" mellan för- och efternamn*)

Per Bergenheim (Fj.X): Hagalundsgatan 39, 531 52 Lidköping, 0725 199070, perbergenheim@gmail.com

Maria Lindqvist (Fj.VIII): Norra Liden 25, 411 18 Göteborg, 0703 791621, lindqvist.maria@outlook.com

Olle-Petter Melin, (Pl.X/Fj.IX), Smultronvägen 20, 186 45 Vallentuna, 0706 997616, opmelin@gmail.com

Ann-Sofie von Schéele (Pl.I): Fridhemsgatan 48, 112 40 Stockholm, 0793 495858, asvscheele@gmail.com

Claes von Schéele (Pl.I): Janne Petters väg 5, 263 76 Nyhamnsläge, 0727 141213, claesvonscheele@outlook.com

AnnaKarin Zetterberg (Pl.X/Fj.IX): Regeringsgatan 85A, 11139 Stockholm, 0707 988346, annakarinzetterberg55@gmail.com

Senior rådgivare till styrelsen: Margareta Johansson (Fj.I): Dotetorpsvägen 238, 439 51 Åsa, 0705 364576

MEDLEMSBLADETS REDAKTION:

Olle-Petter Melin, (Pl.X/Fj.IX), 070 6997616, opmelin@gmail.com

Bengt Jacobsson (Fj.IV/Pl.III), 072 701 91 98, jacobson.bastad@telia.com

Tommy Räjert (Fj.XI), 070 56 212 36, tommy.rajert98@gmail.com

Kerstin Ljungström Zetterberg (Pl.X/Fj.IX), 0705 412 771, klj@kluab.se

Föreningens hemsida hittas på adressen: www.scheelebergenheim.org

Föreningens Facebooksida heter: Släktföreningen von Schéele-Bergenheim

Det går även att mejla till föreningens mejladress:

scheelebergenheim@gmail.com (denna mejllåda kollas dock inte regelbundet.)